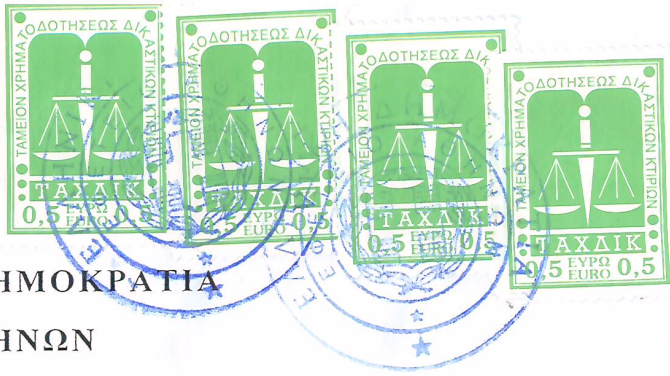

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Α.Τ.

ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
4819/2022
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ: 14ο

Αποτελούμενο από τη Δικαστί
Εφέτη, που όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διοικήσεως του
Εφετείου Αθηνών και από το Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5
Μαΐου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α) ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Εταιρείας με την
επωνυμία

με δ.τ.

(όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

[redacted]
ου εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, οδό Λ.
[redacted], με ΑΦΜ [redacted] όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα νομίμως από την
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, και ενεργεί εν προκειμένω υπό
την ιδιότητα της μη δικαιούχου και μη υποχρέου διαδίκου,
διαχειρίστριας και πληρεξουσίας των απαιτήσεων των
οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την
επωνυμία [redacted]

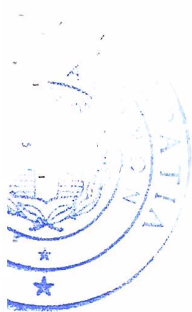
[redacted] με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας και
εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία κατέστη ειδικός διάδοχος
της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία
[redacted] που εδρεύει στην Αθήνα και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την
πληρεξούσια δικηγόρο της [redacted]

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ: [redacted] του
κατοίκου Αθηνών, οδός [redacted]

με ΑΦΜ [redacted] η οποία εκπροσωπήθηκε από την
πληρεξούσια δικηγόρο της Αριάδνη Νούκα με Νο:Α965798.

**Β) ΤΗΣ ΕΚΟΥΣΙΩΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ
ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ:** Ανώνυμης Εταιρείας με την
επωνυμία [redacted]

[redacted] με τον δ.τ. [redacted]

2ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4819/2022 αποφάσεως του
Μονομελούς Εφετείου Αθηνών

(όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρία με
την επωνυμία

με δ.τ.

η οποία εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων, οδό
ιε ΑΦΜ ΦΑΕ
ΑΘΗΝΩΝ) και εκπροσωπείται νόμιμα αδειοδοτηθείσα
νομίμως από την ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, και ενεργεί με
την ιδιότητα της ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος
και ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων των οποίων
δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία

που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας
και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος
της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία

, που εδρεύει στην Αθήνα, οδό

ιε ΑΦΜ ΔΟΥ ΦΑΕ

ΑΘΗΝΩΝ, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια
δικηγόρο της,

ΥΠΕΡ: Της Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία

με τον δ.τ.

ως μη δικαιούχου και

μη υποχρέου διαδικού και ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία

**ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΕΚΟΥΣΙΑ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ
ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ:**

κατοίκου Αθηνών, οδό
με ΑΦΜ η οποία
εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της.
Αριάδνη Νούκα με Νο: Α965798.

Η ανακόπτουσα με την από
14-6-2019 ανακοπή της προς το Μονομελές Πρωτοδικείο
Αθηνών, που έχει κατατεθεί με αριθμό 49786/2994/2019.
ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται σ' αυτήν.

Το Δικαστήριο εκείνο, εξέδωσε την 1349/2019.
οριστική του απόφαση με την οποία δέχθηκε την ανακοπή.

Την απόφαση αυτή προσέβαλε η εκκαλούσα, με την
από 12 Δεκεμβρίου 2019 έφεσή της, προς το Δικαστήριο
τούτο, που έχει κατατεθεί με αριθμό
113710/8924/12254/9891/2019.

Η εκουσία προσθέτως παρεμβαίνουσα με την από 15-
4-2022 πρόσθετη παρέμβασή της προς το Εφετείο Αθηνών,
που έχει κατατεθεί με αριθμό 3210/465/2022.

Ήδη η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά του πινακίου
και συζητήθηκε.

Οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν
στις προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Εισάγονται ενώπιον του δικαστηρίου α) η 12-12-2019 έφεση της εταιρίας με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο

κατά της εφεσίβλητης

β) η από 15-4-2022 πρόσθετη παρέμβαση της εταιρίας με την επωνυμία

και το διακριτικό τίτλο

πέρ της

εταιρίας με την επωνυμία

και το διακριτικό

τίτλο

και κατά της

Η

έφεση και η πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να συνεκδικαστούν λόγω της πρόδηλης μεταξύ τους συνάφειας (άρθρα 31 παρ. 1 και 246 Κ.Πολ.Δ).

Η από 12-12-2019 έφεση της εταιρίας με την επωνυμία

κατά της με αριθμό 1349/2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς

Πρωτοδικείου Αθηνών, που δίκασε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. Κ.Πολ.Δ) την ένδικη ανακοπή της ανακόπτουσας,

κατά της καθ'ης η ανακοπή, τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία

ασκήθηκε εντός της τριακονθήμερης

προθεσμίας από την επίδοση της εκκαλουμένης (άρθρο 518 παρ. 1 ΚΠολ.Δ) και επίσης κατατέθηκε από την εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο κατά το άρθρο 495 παρ.

3 περ. Α εδ. β Κ.Πολ.Δ. Πρέπει, συνεπώς, η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να διερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της κατά την ίδια όπως και πρωτοδίκως διαδικασία (άρθρα 513, 522 και 533 Κ.Πολ.Δ).

Από τη διάταξη του άρθρου 225 παρ. 1, 2 του Κ.Πολ.Δ σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 516 παρ. 1 ΚΠολ.Δ συνάγεται ότι παρέχεται η δυνατότητα στους διαδίκους να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα ή να συστήσουν εμπράγματο δικαίωμα υπό τους όρους και προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου. Η μεταβίβαση του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος ή η σύσταση εμπράγματος δικαίωματος δεν επιφέρει μεταβολή στη δίκη. Όσοι απέκτησαν την ιδιότητα του

10
πύλη
εφεσίβλητη
της

ειδικού διαδόχου του διαδίκου μετά την άσκηση της αγωγής έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση. Συνεπώς, έφεση μπορεί να ασκήσει τόσο ο μεταβιβάσας όσο και ο ειδικός διάδοχος (ΑΠ 1644/2007, ΝΟΜΟΣ, Σ. Σαμουήλ, Η Έφεση, εκδ. Δ σελ. 101, σημ. 307).

Από την επισκόπηση των διαδικαστικών εγγράφων της υπόθεσης προκύπτει, ότι η εκκαλούσα εταιρία με την επωνυμία

..... και το διακριτικό
τίτλο είναι διαχειρίστρια της ειδικής διαδόχου της
τράπεζας με την επωνυμία αλλοδαπής εταιρίας ειδικού
σκοπού με την επωνυμία

..... με έδρα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας. Στην ως άνω αλλοδαπή εταιρία η μεταβίβασε την επίδικη απαίτηση, στις 12-9-2019 με σκοπό την τιτλοποίησή της σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 3156/2003. Η συμφωνία μεταβίβασης καταχωρίστηκε στο δημόσιο βιβλίο του ενεχυροφυλακείου Αθηνών, με αριθμό πρωτοκόλλου 237, στον τόμο 10 και με αριθμό 271. Περαιτέρω, η εκκαλούσα, που κατέχει άδεια διαχείρισης απαιτήσεων σύμφωνα με τους όρους του νόμου 4354/2015 “Περί διαχείρισης των μη εξυπηρετούμενων δανείων” (την οποία έλαβε υπό την αρχική της επωνυμία

ΦΕΚ Β'

3533/2019) δυνάμει της από 12-9-2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, που δημοσιεύθηκε στα βιβλία του ενεχυροφυλακείου Αθηνών με αριθμό πρωτοκόλλου 238/16-9-2019, στον τόμο 10 με αριθμό 272 και 251 ορίστηκε διαχειρίστρια των τιτλοποιημένων απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 4354/2015. Ως εκ τούτου η ως άνω εταιρία διαχείρισης άσκησε την υπό κρίση έφεση θεμελιώνοντας την ενεργητική της νομιμοποίηση στη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του νόμου 4354/2015 που προβλέπει ότι “Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται ως μη δικαιούχοι διάδικοι να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων...”.

Με την υπό κρίση ανακοπή της η ανακόπτουσα και ήδη εφεσίβλητη ζητεί – κατά τα ενδιαφέροντα εν προκειμένω εκκληθέντα κεφάλαια της εκκαλουμένης - να ακυρωθεί η αναγκαστική κατάσχεση, η οποία επιβλήθηκε στις 7-5-2019 και συντάχθηκε η με αριθμό 4800/7-5-2019 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του

δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών

επί του λεπτομερώς αναφερόμενου στο δικόγραφο ακινήτου, για την ικανοποίηση της επιδικασθείσας με τη με αριθμό 1955/2013 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών απαίτησης που διατηρεί η καθ' ης η ανακοπή ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία σε βάρος της (ανακόπτουσα), ποσού 186.824,17 ευρώ για επιδικασθέν κεφάλαιο, πλέον τόκων και λοιπών εξόδων, για το λόγο ότι η επισπευδόμενη αναγκαστική εκτέλεση είναι καταχρηστική, αφού αποτελεί μέτρο εξαιρετικής σκληρότητας για την ανακοπτουσα και είναι έκδηλη η μεγάλη δυσαναλογία μεταξύ του μέσου εκτελέσεως και του σκοπού για τον οποίο επιβάλλεται, κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, αφού το κατασχεθέν ακίνητο αποτελεί την κύρια κατοικία της και το μοναδικό περιουσιακό της στοιχείο, ισχυριζόμενη περαιτέρω, προς επίρρωση της καταχρηστικότητας της εις βάρος της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, την κάκιστη οικονομική της κατάσταση λόγω των πενιχρών εισοδημάτων της και τα σοβαρότατα προβλήματα υγείας, τα οποία αντιμετωπίζει.

Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο εξέδωσε την με αριθμό 1349/2019 οριστική απόφασή του με την οποία δέχτηκε τον ως άνω λόγο ανακοπής και ακύρωσε την αναγκαστική κατάσχεση. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η εκκαλούσα με το μοναδικό λόγο της έφεσής της για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ζητώντας την εξαφάνισή της και την απόρριψη της ανακοπής.

Περαιτέρω, με την από 15-4-2022 πρόσθετη παρέμβαση, που ασκήθηκε ενώπιον του παρόντος δευτεροβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 80 Κ.Πολ.Δ) υπέρ της εκκαλούσας, η προσθέτως παρεμβαίνουσα, αφού αναφέρεται στην άσκηση της κρινόμενης έφεσης, ζητεί, για τους λόγους που εκτίθενται ειδικότερα στην παρέμβασή της να γίνει δεκτή η έφεση. Επικαλείται δε ως έννομο συμφέρον της για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας της μετά τη γένεση της εκκρεμοδικίας (περαιτέρω) ειδικής διαδόχου της εκκαλούσας, αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία "Vega II NPL Finance DAC" και έδρα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας. Στην εν λόγω (τελευταία) εταιρία μεταβιβάστηκε η απαίτηση με σκοπό την τιτλοποίησή της σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 3156/2003 (Φ. Α 157, "Ομολογιακά δάνεια, τιτλοποίηση απαιτήσεων από ακίνητα και άλλες διατάξεις"). Η πρόσθετη παρέμβαση, η οποία κρίνεται αυτοτελής (άρθρο 83 Κ.Πολ.Δ) αρμοδίως και παραδεκτά εισάγεται, για να συζητηθεί στο δικαστήριο αυτό κατά την ίδια ειδική διαδικασία. Πρέπει

συνεπώς να γίνει τυπικά δεκτή.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 281 ΑΚ, 933 Κ.Πολ.Δ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος προκύπτει ότι η πραγμάτωση με αναγκαστική εκτέλεση της απαίτησης του δανειστή κατά του οφειλέτη αποτελεί ενάσκηση ουσιαστικού δικαιώματος δημοσίου δικαίου. Ως εκ τούτου, λόγω της ανακοπής του άρθρου 933 Κ.Πολ.Δ μπορεί να αποτελέσει και η προφανής αντίθεση της επισπευδόμενης διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης στα αντικειμενικά όρια της καλής πίστης ή των χρηστών ηθών ή του κοινωνικού ή οικονομικού σκοπού του δικαιώματος, που θέτει η διάταξη του άρθρου 281ΑΚ (ΑΠ 1504/2014, ΑΠ 106/2013, ΕφΛαρ. 507/2019, ΝΟΜΟΣ). Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ, για να θεωρηθεί η άσκηση του δικαιώματος ως καταχρηστική, θα πρέπει η προφανής υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο οικονομικός ή κοινωνικός σκοπός του δικαιώματος να προκύπτει από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου ή από την πραγματική κατάσταση που δημιουργήθηκε, τις περιστάσεις που μεσολάβησαν ή από άλλα περιστατικά, τα οποία, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γέννηση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή την άσκηση του κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΟΛΑΠ 17/1995, ΑΠ 893/2008, ΝΟΜΟΣ). Η αντίθεση της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης στην καλή πίστη και τα χρηστά ήθη αποτελεί ουσιαστικό ελάττωμα του εκτελεστού τίτλου, το οποίο είναι δυνατόν να οδηγήσει σε ακύρωση αυτού. Ακολουθώς, πράξεις κατάσχεσης και πλειστηριασμού περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, υπό στενή έννοια, όταν εμφανίζονται ως μέτρα εξαιρετικής σκληρότητας για τον συγκεκριμένο οφειλέτη, τα οποία υπερβαίνουν τα ανεκτά όρια της θυσίας του, ενώ ταυτόχρονα η απαίτηση που εκτελείται είναι μικρής αξίας και συνεπώς είναι έκδηλη η μεγάλη δυσαναλογία μεταξύ του μέσου εκτελέσεως και του σκοπού για τον οποίο αυτό επιβάλλεται. Μάλιστα η ακυρότητα των εν λόγω πράξεων εκτελέσεως επέρχεται έστω και αν δεν υπάρχουν άλλα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη, τα οποία θα μπορούσαν να κατασχεθούν (ΑΠ 431/1981 ΝοΒ 30.413, ΕφΠειρ. 172/2021, ΝΟΜΟΣ). Το ζήτημα δε αν οι συνέπειες, που συνεπάγεται η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο, πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν σε βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της ικανοποιήσεως του δικαιώματος του (ΑΠ 385/2010, ΑΠ 381/2009, ΑΠ 566/2022, ΝΟΜΟΣ)

Από την εκτίμηση της κατάθεσης του μάρτυρα της ανακόπτουσας, που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο του δικαστηρίου και εμπεριέχεται στα ταυτόριθμα με την εκκαλούμενη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του, της κατάθεσης του μάρτυρα της ανακόπτουσας, που εξετάστηκε ενόρκως ενώπιον της Ειρηνοδίκη Αθηνών, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της αντιδίκου, για την οποία (ένορκη κατάθεση) η Ειρηνοδίκης συνέταξε την με αριθμό 6928/2019 πράξη της, από όλα τα έγγραφα, που οι διάδικοι μετ' επικλήσεως επικαλούνται και προσκομίζουν πλην της με ημερομηνία 25-9-2012 "Υπεύθυνης Δήλωσης" του

η οποία δε θα ληφθεί υπ' όψιν, διότι δόθηκε για να χρησιμεύσει στην παρούσα δίκη και από όλη τη διαδικασία, αποδείχτηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει του με αριθμό 1920/2013 πρώτου (α) απογράφου εκτελεστού της με αριθμό 1955/24-1-2013 διαταγής πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που εκδόθηκε ύστερα από αίτηση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία _____ και έδρα στην Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενης, κατά των οφειλετών της (της τράπεζας).

και _____ ήδη ανακόπτουσας, οι εν λόγω οφειλέτες επιτάχθηκαν να καταβάλουν στην επισπεύδουσα, εις ολόκληρον έκαστος, το ποσό των 186.824,17 ευρώ πλέον τόκων από 1-6-2012 με επιτόκιο υπερημερίας το συμβατικό επιτόκιο πλέον 2,5 εκατοστιαίες μονάδες καθώς και ανατοκίζόμενους τόκους και έξοδα και τέλος δικαστική δαπάνη ποσού 3.175 ευρώ. Η οφειλή της ανακόπτουσας, όπως και το _____ προέκυψε από σύμβαση εγγύησης την οποία η ανακόπτουσα κατήρτισε εγγράφως με την τράπεζα, παραιτούμενη από την ένσταση διζήσεως (άρθρο 855 ΑΚ) και άρα ευθυνόμενη, τόσο εκείνη, όσο και ο συνεγγυητής ως αυτοφειλέτες και εις ολόκληρον, για τη διασφάλιση της εκπλήρωσης της σύμβασης πίστωσης με ανοικτό αλληλόχρεο λογαριασμό μέχρι του ποσού των 200.000 ευρώ. Η σύμβαση πίστωσης συνήφθη μεταξύ της ίδιας ως άνω πιστώτριας και της δανειολήπτριας εταιρίας με την επωνυμία _____

και έδρα στο _____ στις 17-7-2009 λαμβάνοντας αριθμό 3727351. Ακολούθησαν τροποποιητικές συμβάσεις της αρχικής σύμβασης, στις 28-12-2010 και 20-12-2011, που έλαβαν αριθμούς 3727351/1 και 3727351/2. Η ανακόπτουσα επεχείρησε, παρά τις οικονομικές δυσχέρειες, που αντιμετωπίζει και τα λοιπά προβλήματα, όπως θ' αναφερθεί στη συνέχεια, να καταβάλει ένα μικρό ποσό έναντι της συνολικής οφειλής. Κατάφερε να

Γι
Νουτσάδ'ε
Μίω
#

συγκεντρώσει και να καταβάλει τμηματικά το ποσό των 2.044 ευρώ, το οποίο η τράπεζα αφαίρεσε από το ποσό των 3.175 ευρώ, στο οποίο ανερχόταν η δικαστική δαπάνη. Ακολούθησε επίδοση στην ανακόπτουσα, στις 18-3-2019, ακριβούς επικυρωμένου αντιγράφου εκ του πρώτου απογράφου εκτελεστού της ως άνω 1955/24-1-2013 διαταγής πληρωμής με την από 5-3-2019 επιταγή προς πληρωμή, η δε ανακόπτουσα επιτάχθηκε να καταβάλει για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των 186.824,17 ευρώ, για τόκους επί του κεφαλαίου από 1-6-2012 μέχρι 31-12-2018 το ποσό των 225.082,39 ευρώ και συνολικά για τις παραπάνω αιτίες το ποσό των 411.906,56 ευρώ. Επίσης, για δικαστική δαπάνη και λοιπά έξοδα επιτάχθηκε να καταβάλει το ποσό των 1227,5 ευρώ, κατόπιν αφαίρεσης των ποσών, που είχε ήδη καταβάλει κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα. Ενόψει του ότι η ανακόπτουσα δεν εκπλήρωσε τις σχετικές υποχρεώσεις της, κατόπιν εντολής της πιστώτριας τράπεζας επισπεύσθηκε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της ακίνητης περιουσίας της. Ειδικότερα, στις 7-9-2019 κατασχέθηκε αναγκαστικά από το δικαστικό επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,

το υπό στοιχείο 1-1 διαμέρισμα του ισόγειου ορόφου πολυκατοικίας, επιφανειας 75 τετραγωνικών μέτρων με ποσοστό ιδιοκτησίας επί του κοινού οικοπέδου 43/1000. Το διαμέρισμα αυτό ανήκει κατά πλήρη κυριότητα στην ανακόπτουσα, περιήλθε σε αυτή κατόπιν αγοράς δυνάμει του με αριθμό

συμβολαίου της συμβολαιογράφου Αθηνών, [redacted]

που μεταγράφηκε νόμιμα, βρίσκεται δε στο δήμο Αθηναίων και συγκεκριμένα στη διασταύρωση των οδών [redacted] και

Η εν λόγω κατάσχεση, για την οποία ο δικαστικός επιμελητής συνέταξε την με αριθμό 4800/2019 έκθεσή του επιβλήθηκε, προκειμένου να ικανοποιηθεί μέρος της προαναφερόμενης απαίτησης της επισπεύδουσας δανείστριας τράπεζας και δη το ποσό των 50.000 ευρώ εκ του συνολικού κεφαλαίου με τους τόκους, που ήταν απαιτητό και ανήλθε, όπως αναφέρθηκε στο ποσό των 411.906,56 ευρώ. Η εμπορική αξία του ακινήτου εκτιμήθηκε στο ποσό των 157.000 ευρώ και η τιμή της πρώτης προσφοράς καθορίστηκε στο ίδιο ποσό. Περαιτέρω, αποδείχτηκε, ότι το ακίνητο αυτό αποτελεί τη μόνιμη και μοναδική κατοικία της ανακόπτουσας και πέρα από ένα αγροτεμάχιο ελάχιστης αξίας, που βρίσκεται στην Αχαΐα, στο οποίο έχει συγκυριότητα ποσοστού 21% εξ αδιαιρέτου, αποτελεί το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο της (της ανακόπτουσας). Η ίδια (η ανακόπτουσα), που είναι διαζευγμένη και δεν έχει παιδιά, γεννήθηκε στις 29-7-1946 και κατά την ημερομηνία επιβολής της

κατάσχεσης (7-5-2019) ήταν εβδομήντα τριών (73) ετών. Τα μοναδικά της εισοδήματα, όπως προκύπτει από τα αποδεικτικά στοιχεία, είναι μια σύνταξη γήρατος από τον ΕΦΚΑ, που κατά το έτος 2019 ανερχόταν στο ποσό των 457,09 ευρώ. Εισόδημα από άλλη αιτία δεν αποδεικνύεται, ότι διαθέτει η ανακόπτουσα και επίσης μεταγενέστερη αύξηση του ποσού της μηνιαίας σύνταξης δεν προκύπτει. Επίσης, η ανακόπτουσα κατά το επίδικο διάστημα αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας, αφού ήδη είχε υποστεί υστερεκτομή το έτος 2013 λόγω καρκίνου της μήτρας και περαιτέρω υποβαλλόταν σε χημειοθεραπεία για την αντιμετώπιση καρκίνου του πνεύμονα. Ενόψει όλων των ανωτέρω περιστατικών, τα οποία αποδείχτηκαν, το δικαστήριο κρίνει, ότι η επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της ως άνω οφειλέτιδας εκ μέρους της πιστώτριας λαμβάνει χώρα καθ' υπέρβαση των ακραίων αξιολογικών ορίων του άρθρου 281 ΑΚ. Τούτο, διότι αποτελεί μέτρο εξαιρετικής σκληρότητας για την συγκεκριμένη οφειλέτιδα και επίσης υφίσταται δυσαναλογία μεταξύ του επιβαλλόμενου μέτρου και του επιδιωκόμενου εκ μέρους της επισπεύδουσας σκοπού, ενόψει του ότι μετά τη διενέργεια του πλειστηριασμού και την είσπραξη του πλειστηριάσματος θα ικανοποιηθεί ένα ελάχιστο μέρος της συνολικής απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή, ύψους μόνο 50.000 ευρώ. Με τον τρόπο αυτό όμως παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας και άρα καθίσταται μη ανεκτή σύμφωνα με τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου η επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της συγκεκριμένης οφειλέτιδας. Εξάλλου, δεν αποδείχτηκε, ότι η πιστώτρια τράπεζα θα υποστεί ανεπανόρθωτη βλάβη αν δεν εισπράξει το ποσό των 50.000 ευρώ, για το οποίο επισπεύδει την εκτέλεση. Σημειώνεται, ότι αν και ανήκει στη διακριτική ευχέρεια της πιστώτριας τράπεζας κατά ποιου εκ των δύο συνεγγυητών - συνοφειλετών, δηλαδή του ^{Γ²} ή της ανακόπτουσας, θα στραφεί για να εισπράξει την απαίτησή της, δεν προέκυψε από κάποιο αποδεικτικό στοιχείο, ότι η ^{Γ²} διενήργησε ουσιαστικό έλεγχο, ώστε να διαπιστώσει αν ο παραπάνω συνοφειλέτης διέθετε περιουσιακά στοιχεία πρόσφορα να ικανοποιήσουν την ένδικη απαίτηση. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, είναι ουσιαστικά βάσιμοι οι ισχυρισμοί της ανακόπτουσας περί καταχρηστικότητα της επισπευδόμενης εκτέλεσης λόγω αντίθεσης στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, οι οποίοι διατυπώνονται στον υπό στοιχείο Γ λόγο της ανακοπής της. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο κατέληξε στην ίδια κρίση και στη συνέχεια ακύρωσε την κατάσχεση, η οποία επιβλήθηκε στις 7-5-2019 από το δικαστικό

Γ²
ΕΠΙΘΡΕΥ -
ΔΟΥΔΑ

επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, που συνέταξε την με αριθμό 4800/7-5-2019 έκθεσή του, δεν έσφαλε. Αντίθετα, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο και επίσης ορθά εκτίμησε το αποδεικτικό υλικό. Ως εκ τούτου πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος ο μοναδικός λόγος της έφεσης, δια του οποίου η εκκαλούσα υποστηρίζει τα αντίθετα. Κατόπιν αυτών, ενόψει του ότι δεν υπάρχει άλλος λόγος έφεσης προς διερεύνηση, πρέπει αυτή να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη και να καταδικαστεί η εκκαλούσα και η προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσα να καταβάλουν τη δικαστική δαπάνη της εφεσίβλητης, η οποία νίκησε, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 176, 182, 183, 191 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ). Λόγω της ήττας της εκκαλούσας πρέπει να εισαχθεί στο δημόσιο ταμείο το παράβολο, το οποίο κατέθεσε κατά την άσκηση της έφεσής της (άρθρο 495 παρ. 3 Κ.Πολ.Δ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων την έφεση κατά της με αριθμό 1349/2019 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και την υπέρ της εκκαλούσας πρόσθετη παρέμβαση.

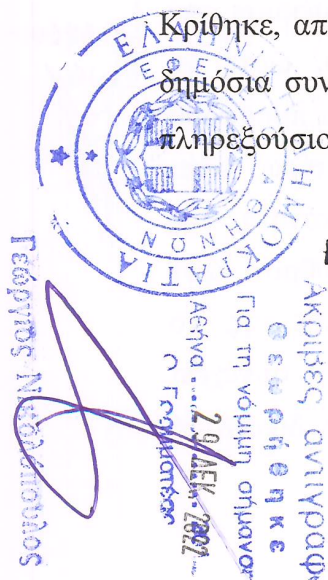
Δέχεται τυπικά την πρόσθετη παρέμβαση.

Δέχεται τυπικά την έφεση και απορρίπτει αυτήν κατ' ουσίαν.

Καταδικάζει την εκκαλούσα και την προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσα να καταβάλουν στην εφεσίβλητη τη δικαστική δαπάνη του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, το ύψος της οποίας καθορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ σε βάρος έκαστης εξ αυτών (εκκαλούσας και προσθέτως παρεμβαίνουσας).

Διατάσσει την εισαγωγή του παραβόλου της έφεσης στο δημόσιο ταμείο.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 22-9-2022 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοί τους δικηγόροι.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον Πρόεδρο
επειδή ο Γραμματέας βρίσκεται σε
άδεια